

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 5 septembrie 2009, ora 19³⁰

Ewald Frank

[...]

Amin! Vă puteți așeza! Ce har minunat și ce prioritate avem că putem să ne adunăm în Numele Domnului, ca să ascultăm Cuvântul Lui, sfânt și scump, proaspăt descoperit de El, ca noi să fim introduși în planul de mântuire al Domnului nostru, acum, înaintea revenirii Sale și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Nouă ne-a fost spus deja un „bun venit” din partea fratelui Schimdt. Doresc să întreb cine este astăzi de prima dată în mijlocul nostru. Ridicați, vă rog frumos, mâna voastră sau sculați-vă în picioare! Noi vă spunem din inimă „bine ați venit”, celor 20-22 de persoane. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze! Din Republica Moldova sunt unii aici, din Basarabia! Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți!

Este cineva pentru prima dată, din Kinshasa, în mijlocul nostru, un bărbat care are un post în Guvern. El m-a așteptat cu Mercedes-ul acela frumos și a organizat totul. Dumnezeu să te binecuvânteze în mod deosebit în mijlocul nostru! El este un bărbat care este aproape zilnic cu președintele! Dumnezeu a dăruit foarte mult har, Dumnezeu să binecuvânteze surorile și pe fratele nostru. [saluturi și salutări].

O spun din nou: noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru acest loc pe care ni l-a dăruit, pentru toate posibilitățile pe care le avem acum ca să purtăm Cuvântul Lui până la marginile pământului. Totul este doar har! Doresc să se ridice în picioare fratele Tati din Bruxelles. El m-a însoțit în această călătorie mare în Mauritius și Madagascar. Niște adunări de neuitat... Întâi am fost în Kenya, apoi în Rwanda, apoi ne-am întors din nou în Kenya, apoi Mauritius și Madagascar, în două orașe, ca să folosim ocazia pentru a vesti Cuvântul Domnului. Un frate de acolo a spus: „28 de ani am așteptat vizita ta și acum ai venit, în sfârșit!” Dar în acești 28 de ani, ei au fost legați cu noi și ascultă și citesc ceea ce este vestit și publicat aici. Este frumos când în toate popoarele, chiar și la Oceanul Indian – poți să te uiți până în India, la Trivandrum - Dumnezeu a avut de grijă de toate. V-am transmis saluturi din Chile, din Lima! Câteodată eu uit să amintesc unele saluturi dar noi suntem uniți și legați cu toți frații și surorile din toată lumea.

Apoi ne-am dus din nou în Johannesburg, acolo Dumnezeu a dăruit un har deosebit, a fost o victorie minunată. Niciodată nu am văzut atâtea lacrimi la ieșire din sală, frații și-au cerut iertare și ei au venit din diferite tabere și au fost uniți în Domnul. Minunat! Acolo s-au adunat peste 1000 de oameni. A fost predica cea mai lungă pe care am ținut-o eu: 2 ore și 20 minute și asta fără traducător. Cuvântul Domnului a fost foarte minunat și puternic, de la verset biblic la verset biblic și acest lucru a fost necesar ca lucrurile să fie prezentate într-un mod clar din Sfânta Scriptură. Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru acel respect pe care îl putem avea față de Cuvânt și suntem mulțumitori pentru prioritatea deosebită care ne-a fost dăruită prin Duhul Lui ca să fim introduși în tot adevărul. Vă transmit saluturi și din Elveția și din București, de pretutindeni. Cred că nimeni nu va fi supărat pe mine!

Frați și surori, noi am ajuns într-un timp minunat! Eu cred că frații și surorile noastre din România se bucură într-un mod deosebit. Noi acolo, după ce ne-am întors din călătoria mare, am avut două adunări minunate, una cu frații, aproximativ 300 de frați slujitori au fost adunați acolo.

Am fost în sala festivă care avea 3000 de locuri, această sală era plină. Fratele Daniel a fost șoferul meu – Daniel, scoală-te un pic... Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele nostru! Noi suntem mulțumitori într-un mod deosebit pentru toți frații noștri. În România poți vedea, din toată Europa, ce înseamnă dacă frații sunt într-un singur gând și rămân împreună. Ei nu o iau razna, nu primesc învățături false ci rămân cu toții în Cuvânt, se respectă reciproc și în acest mod pot face slujba în Împărăția lui Dumnezeu.

În special când este vorba de niște cuvinte directe ale Domnului nostru - atunci se merită să ne sculăm în picioare. Voi știți, în Statele Unite, fratele Branham practica în felul următor: la introducere toți se ridicau în picioare când se citea Cuvântul. Noi ascultăm cu respect și șezând, dar este bine dacă din când în când ne și ridicăm în picioare și ascultăm acest Cuvânt cu respect. Ioan 10.14: „*Eu sunt Păstorul cel bun. Eu Îmi cunosc oile Mele, și ele Mă cunosc pe Mine*”. Fiecare predicator, în fiecare duminică poate ca să citească acest verset, dar acest lucru s-a împlinit și noi putem să spunem că acest cuvânt s-a adevărit în noi și cu noi. „*Eu Îmi cunosc oile Mele, și ele Mă cunosc pe Mine*” Noi putem spune că Îl cunoaștem pe Domnul nostru și putem ca să și spunem că El ni s-a descoperit. Noi nu o cântăm doar, ci acest lucru este adevărat. „*Așa cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl, și cum cunosc Eu pe Tatăl; și Eu Îmi dau viața pentru oile Mele*”. El și-a dat viața Lui pentru noi, astfel ca noi să devenim oile pășunii Sale. Haideți să fim sinceri, cu mâna pe inimă: v. 27: „*Oile Mele ascultă glasul Meu*”. Și în seara aceasta este așa! Nu toți ceilalți, ci oile Mele. „*Eu le cunosc și ele vin după mine*” Și acest lucru este adevărat în viața ta și în viețile noastre. V.28: „*Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea*”. Acest lucru este minunat! Hotărâți mai dinainte, alegeți înainte de întemeierea lumii și apoi eliberați desăvârșit ca să fim aduși din nou în starea dumnezeiască, pentru a fi fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Sunt niște lucruri minunate, pe care nu le citim doar, ci le-am și trăit, prin harul Domnului. Eu doresc să citesc din Apoc. 5 câteva versete, ca să vedem ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru prezent. Apoc 5.2: „*Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i rupă pecețile?*” v.5: „*Și unul din bătrâni mi-a zis: «Nu plânge: iată că Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea, și cele șapte peceți ale ei.»*” V.9: „*Și cântau o cântare nouă, și ziceau: «Vrednic ești tu să ieși cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost junghiat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam.»*” Noi ne-am adunat azi aici din multe popoare, limbi și națiuni. Suntem niște oameni care au aflat că Dumnezeu, în timpul nostru, a deschis această carte pecetluită, a descoperit aceste taine ascunse înaintea întemeierii lumii și ne-a introdus în planul de mântuire al lui Dumnezeu, așa cum nu s-a mai întâmplat în alte timpuri. Acest lucru este un har mare, este un har căci noi putem avea parte de aceste lucruri, că ne putem aprofunda în Cuvânt.

Ce m-a impresionat pe mine foarte mult în ultimul timp este următorul fapt: mărturia că au trecut ani de zile în care, chiar în cazul credincioșilor, Cuvântul nu a fost descoperit în asemenea mod. Dar în ultimul timp mărturia este că Cuvântul e viu, vi se adresează, vă vorbește, este descoperit, și aceasta este o binecuvântare directă pe care ne-o dăruiește Dumnezeu. În aceeași legătură, am spus-o în ultima duminică în Zürich: „Prin vestire trebuie să reușim să unim oamenii cu Dumnezeu, nu cu predicatorul”. Cuvântul trebuie ca să cadă direct în inimile oamenilor, numai în acest mod Domnul reușește să vorbească în mod direct.

Citim acum în Apoc. 5.11-12: „*M-am uitat, și împrejurul scaunului de domnie, în jurul făpturilor vii și în jurul bătrânilor am auzit glasul multor îngeri. Numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii. Ei ziceau cu glas tare: «Vrednic este Mielul, care a fost junghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!»*” Amin! „*Și pe toate*

făpturile, care sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare, și tot ce se află în aceste locuri, le-am auzit zicând: «A Celui ce șede pe scaunul de domnie, și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor! Amin!»” Haideți s-o spunem clar: doar cei care fac parte din Mireasa Mielului, ale căror nume sunt scrise în Cartea Mielului junghiat înaintea întemeierii lumii, doar aceștia ascultă ceea ce spune Mirele acum Bisericii. Fără să fim îngâmfați, dar prin aceasta ne deosebim noi de toți ceilalți și de practicile din bisericile mari sau libere.

Am uitat să spun ce se întâmplă acum pe pământ, dar de fapt nu vă interesează mai mult ceea ce face Dumnezeu? Bineînțeles că noi vedem că un plan cu 10 puncte este făcut pentru Israel, dar cine vrea să îl știe? După aceea este scris foarte mare: „Elveția. Conciliul ecumenic mondial cuprinde 350 de biserici din peste 110 țări” și bărbatul din Norvegia a spus: „Eu doresc foarte mult ca să vorbesc cu Papa din Roma”. Mai departe este scris că 68 de conducători protestanți au aplaudat ceea ce a declarat papa în „Caritas in Veritate” – „Dragoste în adevăr”. Eu nu vreau să citesc prea multe din aceste lucruri, doar niște titluri. Ce am vrut să citesc este ceea ce a spus fratele Branham și cu aceasta doresc să vă atrag atenția înspre sâmburele mesajului. Vă spun și de ce: prea multe lucruri sunt spuse, lucruri care nu sunt în concordanță cu Scriptura. Fratele Branham spune aici: „Mesajul ne readuce înapoi la Biblie”. În următoarea propoziție spune: „Noi ne întoarcem direct la Cuvântul lui Dumnezeu. Este nevoie de simplitate, ca puterea Duhului Sfânt să poată să vină așa cum a fost la Cincizecime”. Mai departe spune: „Același mesaj care i-a fost încredințat lui Petru la Cincizecime, ne-a fost încredințat și nouă astăzi. Și noi spunem: „Pocăiți-vă fiecare din voi și fiți botezați în Numele Domnului Isus Hristos”. Eu am ales aici câteva citate ca să vedem cât de mult a accentuat fratele Branham Cuvântul lui Dumnezeu. Este scris din nou: „Dumnezeu face acum același lucru pe care l-a făcut și la Cincizecime. Biserica adevărată arde cu focul, căci este același mesaj, aceeași credință, aceeași învățătură, aceeași Scriptură, același Dumnezeu, aceleași semne și minuni care se întâmplă acum și s-au întâmplat și atunci. Totul este același”.

Doă surori au mărturisit astăzi despre vindecare, în biroul meu. Aici mai este scris încă un citat: „Dumnezeu a făgăduit că ne va trimite un profet adevărat, cu Cuvântul adevărat, cu mesajul adevărat și Cuvântul adevărat a lui Dumnezeu se reîntoarce și noi cu toții vom fi readuși la credința părinților noștri și aceeași putere a Duhului Sfânt este în mijlocul poporului”. Și acum încă o dată porunca: „Veniți înapoi la Cuvânt! Veniți la Hristos!” Acestea sunt niște expresii pe care să le asculte toți frații care predică tot felul de lucruri pe lângă Cuvânt! Încă două citate: „Un profet adevărat va arăta întotdeauna spre Cuvântul Domnului și spre făgăduințele pe care Domnul ni le-a dăruit”. În Ioan 14.12 este scris: „Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu”. Încă o dată din ce a spus fratele Branham: „Noi avem făgăduința restituirii”. Noi o avem! Spuneți „Amin!”. Noi avem această făgăduință: înaintea revenirii lui Isus Hristos trebuie ca totul să fie readus în starea originală. Fratele Branham spune: „Aceasta este o făgăduință, a restituirii. Fiecare glas are un mesaj și fiecare mesaj are un glas și mesajul restituirii, pe care ni l-a dăruit Domnul, îl primim prin credință. Este credința originală pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu și noi credem făgăduința din Maleahi 4 că Dumnezeu ne-a readus la credința părinților. Mesajul timpului prezent este: «Întoarceți-vă la Cuvântul lui Dumnezeu.»” Aceste cuvinte să fie adresate tuturor aceluia care au semănat discordie în poporul lui Dumnezeu.

Eu am spus-o și ultima dată – nu ne vom opri prea mult la aceste teme – dar este de necrezut cu ce idei vin unii frați, în special cei din Statele Unite. Ei susțin – ultima dată am spus-o deja – că a doua venire a lui Hristos a și trecut și noi acum noi trebuie să ne modificăm felul de gândire ca să vedem și să înțelegem. Ei „au văzut învierea”, „au văzut schimbarea trupurilor”, „au văzut răpirea”, „au văzut întâlnirea în văzduh”, „au văzut slujba lui Moise și Ilie”. Nu poți să citești mai

departe lucrurile acestea, căci te mârhești în duhul. Dar astfel de tovarăși vin din Statele Unite, se duc în Africa, de exemplu în Gabon, și oamenii ascultă așa ceva și sunt duși în eroare.

Frați și surori, vă spun, acest lucru este har, foarte mult har pe care Dumnezeu ni l-a dăruit, să rămânem în Cuvântul lui Dumnezeu, și întotdeauna să accentuăm și să subliniem că totul, cu Domnul nostru și Mântuitorul nostru, a fost o realitate aici pe acest pământ și revenirea Domnului nostru va fi de asemenea o realitate divină pe acest pământ. Învierea va fi o realitate vizibilă, cina nunții va fi o realitate, nimic nu va fi o fantezie oarecare ci o realitate vizibilă. Fiindcă noi facem parte din rândul Bisericii – Mireasă, eu doresc să citesc acele versete din Apoc. 19 și 21. Haidem să primim aceste cuvinte în inimile noastre, gândindu-ne la cuvântul auzit deja: „*Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine*”. Citim mai departe: „Ele nu vor asculta un străin, nu vor primi niște învățături străine, ele vor rămânea în Cuvântul lui Dumnezeu ca să fie sfințite acolo”.

Aceste cuvinte minunate din Apoc 19 le citim de la v. 7: „*Să ne bucurăm, să ne veselim, și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui [Mireasa Lui – în limba germană] s-a pregătit*”. Noi, care ascultăm astăzi chemarea Lui, care auzim invitația, vom fi de față la nuntă atunci, când va avea loc acea cântare minunată, în slavă, la nunta Mielului. Atunci noi nu vom mai fi întristați, împovărați ci așa cum este scris aici: „*Să ne bucurăm, să ne veselim, și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit*”. Acestea sunt ore de pregătire pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Noi trebuie să renunțăm la toată opoziția interioară și El să ne dea o inimă nouă, de carne, care să primească tot ce ne spune Dumnezeu prin Cuvântul Său.

Continuăm mai departe, citind v. 8: „*și i s-a dat [adică Miresei] să se îmbrace cu in subțire, strălucitor, și curat*”. (*Inul subțire reprezintă neprihănirea sfinților*)” Nu neprihănirea ta și nu neprihănirea mea, ci neprihăniți prin credința în Isus Hristos, Domnul nostru care a adus o jertfă desăvârșită pe crucea de pe Golgota. V. 9: „*Apoi mi-a zis: «Scrie: "Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!"»*” *Apoi mi-a zis: «Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!»*”

Fără să critic... Eu mă informez mult despre ceea ce se întâmplă în țara mea, în lume și în special în lumea creștină. Dacă citim că 350 de biserici sunt în Consiliul mondial – toți vorbesc despre Hristos. Acolo este și un titlu mare: „Creștinismul a schimbat Europa” Dar Biblia nu vorbește despre un creștinism, cuvântul „creștinism” nu este scris niciodată în toată Scriptură. Cei botezați cu Duhul Sfânt au fost numiți „creștini” și acolo este spus cuvântul „Mashiah” – Unsul, pentru că au fost unși, de aceea au fost numiți „creștini”... Dar astăzi totul este creștinătate, creștinism... Și acolo este scris: „Creștinismul a schimbat Europa”. Dar noi întrebăm „Cum a schimbat-o?” A schimbat-o, da, prin cele 7 cruciade, prin persecuțiile împotriva iudeilor, prin uciderea hughenotilor într-o singură noapte... Toată Europa a fost schimbată prin creștinism, dar cum? Hristos schimbă cu totul altfel, Hristos face totul nou, nu ură, prigoană sau ucidere, ci har și îndurare. Și aceasta este schimbarea de care avem noi nevoie. În cântec noi cântăm: „Totul nou, totul nou”.

Aici am citit această introducere minunată, despre ceea ce ne așteaptă. Să ne bucurăm pentru că acest moment este foarte aproape. Noi ne dăm seama de aceasta, toate semnele timpului vorbesc o limbă clară: revenirea Domnului nostru este foarte aproape.

Acum doresc ca să citim din Apoc. 21. Și vă rog frumos, regăsiți-vă în aceste versete. Apoc. 21.2: „*Și eu am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei*”. Ierusalimul cel nou este patria noastră, acolo este locul nostru! „*gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei*”. „Eu mă duc ca să vă pregătesc un loc și revin ca să vă iau să fiți acolo unde sunt Eu”. Ferice de aceia care sunt invitați la nunta

Mielului. Noi suntem invitați, noi am primit invitația Lui și suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru acest fapt.

În v. 9: „*Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!*” V. 7: „*Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, și el va fi fiul Meu*”. În versetele 12-14 este descris Ierusalimul cel nou: 12 porți, 12 îngeri, „zidul cetății avea 12 temelii și pe ele erau cele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului”. Aici este vorba despre noțiunea „Mielul” - Mielul lui Dumnezeu, nunta Mielului, numele celor 12 apostoli ai Mielului. „Eu îți voi arăta nunta Mielului”. Mielul lui Dumnezeu a murit pentru noi. „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii*”. Și acum invitația cea mare. Ioan 10: „*Oile Mele ascultă glasul Meu*”. Eu am vrut să spun că toți își au programele lor, multe programe există în toată creștinătatea, în bisericile libere, ceva de neînchipuit, un program mai mare decât celălalt, dar întrebarea noastră este: „Cine aude, în toate aceste programe, ceea ce a promis Dumnezeu în Planul Lui de mântuire, ceea ce a pregătit El din veșnicie pentru noi?” Atunci noi ne dăm seama, fără să fim încrezuți, ce înseamnă alegere, ce spun cuvintele „*Oile Mele ascultă glasul Meu*”. Atunci noi ne dăm seama ce înseamnă „*Eu le cunosc pe ele și ele Mă cunosc pe Mine*”. Nu doresc să intru în detaliile acestor programe, este de necrezut... și toate programele acestea trec pe lângă Dumnezeu.

Doresc să subliniez din nou: noi am primit harul cel mare și necuprins ca să aflăm ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru timpul nostru prezent. Deseori am exprimat acest gând din Scriptură, că Dumnezeu a încheiat legământul Său cu noi, că El ne-a dat făgăduințe și toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „Da” și „Amin”. El a preluat răspunderea pentru împlinirea tuturor făgăduințelor. De exemplu, în Fapte 1, El a spus: „*Așteptați în Ierusalim până când veți primi făgăduința Tatălui*”. Da, El a fost Acela despre care a spus Ioan: „*Eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*”. Noi putem citi în 2 Cor 1.20: „*În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da”; de aceea și „Amin”, pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu*”. În El este făgăduința, prin El este și împlinirea, prin noi care credem făgăduințele lui Dumnezeu. Dacă este scris aici despre numele celor 12 apostoli ai Mielului, atunci ne gândim la Faptele Apostolilor 2.42: „*Ei stăruiau în învățătura apostolilor*”. Mergeți astăzi din biserică în biserică, din cult în cult, ei cu toții au învățături proprii, nimeni nu are voi să zică ceva acolo... Biserica lui Isus Hristos în timpul nostru a fost readusă la început. Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham în timpul nostru cum a fost și Pavel în trecut. Putem să citim și în Galateni 1, că oricine predică o altă evanghelie este sub blestem. Acela poate vorbi despre Hristos și evanghelie, dar fiecare deviere de la original este deja sub blestem și sub influența dușmanului. De asemenea, în Efeseni 2.20 este scris că Biserica este zidită „*pe temelia apostolilor și profeților, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos*”. Haidem să ne întoarcem acum la Efeseni 2. Frați și surori, este puternic cuvântul lui Dumnezeu, puterea din Cuvântul lui Dumnezeu, profunzimea pe care o găsim în acest Cuvânt... Efeseni 2.12: „*aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume*”. Aceasta a fost starea noastră, starea tuturor celor din toate popoarele, limbile și națiunile. Cine citește Romani 9.4 acela va vedea că Dumnezeu a început totul cu Israel și va termina totul cu Israel. Între aceste două perioade cu Israel este taina lui Hristos cu Biserica dintre neamuri. În v. 17 scrie: „*El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă celor ce erați departe, și pace celor ce erau aproape. Căci prin El și unii și alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh. Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temelia apostolilor și profeților, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos*”. Eu sunt îndemnat să spun ca nimeni să nu gândească în sinea lui: „Eu voi fi răpit, voi avea parte, chiar dacă nu ascult de învățătura

apostolilor”. Așa ceva să nu faceți! Cine dorește să aibă parte de prima înviere, de răpire, trebuie să fie în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu, altfel nu merge. Este imposibil ca răzvrătirea să continue și în cer. Dumnezeu dorește să ne învețe și să ne corecteze aici, pe acest pământ, și să ne dăruiască claritate. V. 21 citim: „*În El, toată clădirea, bine încheșată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un lăcaș al lui Dumnezeu, prin Duhul*”.

Să mergem la Romani 9, să vedem cum a prezentat Pavel și tema aceasta. Întâi Israelul a primit înfierea, apoi am fost introduși și noi. Romani 9.4-5: „*Ei sunt Israelii, au înfierea, slava, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele, patriarhii, și din ei a ieșit, după trup, Hristosul, care este mai presus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin!*” După trup a ieșit din seminția lui David, după duh este Domnul Dumnezeuul nostru. Citim mai departe de la v. 15: „*Căci El a zis lui Moise: «Voi avea milă de oricine-Mi va place să am milă și Mă voi îndura de oricine-Mi va place să Mă îndur.»*” După aceea este prezentat mai departe Planul de mântuire al Dumnezeului nostru, cum este inclus mai întâi Israelul și apoi neamurile. Mergem la Romani 11.7: „*Deci, ce urmează? Că Israel n-a căpătat [în totalitate – limba germană] ce căuta, iar rămășița aleasă a căpătat; pe când ceilalți au fost împietriți*”. Tendințele pe care le au cei din creștinism nu îi duc la țintă, dar partea aleasă dintre neamuri ajunge la țintă, fiindcă noi ne supunem poruncilor lui Dumnezeu și ascultăm de Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă mergeți astăzi într-o biserică și spuneți că Dumnezeu a trimis un profet, atunci s-a terminat totul și dacă mai veniți cu învățătura și spuneți: „Verificați dacă noțiunea Sfânta Treime este scrisă în Scriptură, dacă scrie vreodată Fiul veșnic...” sau așa mai departe atunci oamenii vă dau afară. Oamenii nu vor să asculte adevărul, dar doar adevărul eliberează. Minciuna leagă, adevărul eliberează. Toți și-au închis ușa, de aceea este scris în Apoc 3: „*Iată că Eu stau în fața ușii...*” Domnul nostru este afară, în fața ușii și bate. Domnul poate să bată la toate ușile, dar cine îi deschide ușa?

Citim mai departe din Romani 11.8: „*după cum este scris: «Dumnezeu le-a dat un duh de adormire, ochi ca să nu vadă, și urechi ca să n-audă, până în ziua de astăzi.»* Și de ce a făcut-o? Mai întâi ei n-au vrut să asculte, mai întâi au refuzat vorbirea lui Dumnezeu iar după aceea Dumnezeu i-a și făcut surzi și orbi, așa cum este scris aici, până în ziua de azi. De aceea este scris: „*Nu vă împietriți inimile dacă astăzi auziți glasul Lui*”. V-o spun încă o dată: noi trebuie să fim foarte mulțumiți fiindcă Dumnezeu ne-a dăruit harul Său ca să ascultăm de ceea ce ne spune El acum. Cu referire la aceste reuniri este scris în v. 9: „*Și David zice: «Masa lor să li se prefacă într-o cursă și liniștea într-un laț*”. Masa lor – pretutindeni ei vorbesc despre masa Domnului, vorbesc despre hrană, susțin că ar fi niște păstori. Dar cum spune și Scriptura: „*se păstoresc pe ei înșiși*”. Eu nu știu dacă voi toți înțelegeți acest lucru, dacă știți să respectați așa cum ar trebui faptul că Dumnezeu a făcut lucruri mari, prin harul Său. Haideți să fim cinstiți: în aceste zile noi deseori ne gândim la cum au continuat lucrurile după plecarea fratelui Branham. Dumnezeu a avut grijă să existe o continuare și mesajul lui Dumnezeu a fost purtat mai departe.

Dacă noi ne gândim acum că vestirea a ajuns în toată lumea... Fratele Branham a vizitat 12 țări în timpul vieții lui, a făcut vreo 7 călătorii în afara Statelor Unite și Canadei, dar acum mesajul lui Dumnezeu merge până la marginile pământului. Și dacă frații din Congo spun „Amin!”, atunci noi putem susține că chiar până în pădure merge mesajul acesta. 4000 de frați și surori se adună să asculte Cuvântul Domnului, dincolo 2000 sau 3000... Recolta cea mai mare a fost în Republica Congo. Eu doresc doar să vă spun că scopul cu care Dumnezeu a trimis acest mesaj se împlinește acum. Noi vedem, noi o trăim și toți cei născuți din Dumnezeu ascultă glasul Păstorului cel Bun. Ascultați bine: toți cei care au fost răscumpărați prin sângele Mielului, toți aceia care fac parte din Mireasa Mielului, toți cei care vor fi la nunta Mielului, ascultă acum ce

spune Duhul Bisericilor. Nimeni nu poate trece pe lângă aceasta, dacă este din Dumnezeu. Scriptura spune: „*Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu*”. Domnul nostru spune necredincioșilor: „*Voi nu ascultați fiindcă nu sunteți din Dumnezeu*”. Doar cine primește legătura cu Dumnezeu prin harul Său poate să asculte glasul Lui, poate să mărturisească: „*Iată că toate sunt noi, ce a fost a trecut, totul s-a făcut nou*”. Dumnezeu ne-a iertat!

În Romani 11.11: „*Întreb dar: „S-au poticnit ei ca să cadă? Nicidecum! Ci, prin alunecarea lor, s-a făcut cu puțință mântuirea Neamurilor, ca să facă pe Israel gelos*”. Voi cu toții știți, în special evreii mesianici din Israel sau din alte țări se referă la Ioan 4.22: „*Mântuirea vine de la iudei*”. După aceea ei doresc să vadă rădăcina în iudaism și să ne vadă pe noi altoiți. Nu este corect: Isus Hristos este Rădăcina! Mântuirea lui Dumnezeu a venit la iudei și de la iudei a venit la neamuri, căci așa a fost scris deja în profetul Isaia: „*toate marginile pământului vor vedea mântuirea lui Dumnezeu*”. Așa este scris în Luca, în profeția de acolo, că mântuirea aceasta a venit la toate neamurile. „*Prin alunecarea lor, s-a făcut cu puțință mântuirea Neamurilor*” - și acest verset biblic este scris foarte clar. În v. 15: „*Căci, dacă lepădarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decât viață din morți?*” Amin! Aceasta se va întâmpla. În v. 16: „*Iar dacă cele dintâi roade sunt sfinte, și plămădeala este sfântă! Dacă rădăcina este sfântă, și ramurile sunt sfinte*”. Să ne gândim la Ioan 15: „*Eu sunt vița și voi sunteți mlădițele*”. Viața vine din Rădăcină și merge în mlădițe și apoi în roade!

Cu privire la Rădăcină, eu doresc să citesc din capitolul cel mai puternic din Testamentul Vechi, adică Isaia 53. Aici este prezentat drumul Domnului nostru prin Ghetsimani și Golgota. V. 1 și 2: „*Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului? El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă*”. Am putea citi mai departe: „*Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința...*” El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, totul a luat asupra Lui și le-a dus pe cruce și în rănile Lui noi suntem tămăduiți. Despre Rădăcină scrie și în Apoc. 5.5: „*Și unul din bătrâni mi-a zis: „Nu plânge: iată că Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea, și cele șapte peceți ale ei*”. El este și una și alta, și Leul din seminția lui Iuda este și Rădăcina lui David, El este Alfa și Omega, El este Salvatorul, Vindecătorul, El este totul și în El noi putem poseda totul. Deci o rânduială dumnezeiască ne este prezentată aici”.

Haideți să subliniem iarăși: în timpul nostru se întâmplă ceea ce a fost făgăduit în trecut. Asta și în ceea ce privește deschiderea cărții pecetluite... Aș fi putut să știu eu ceva în decembrie 1962 când am vorbit cu fratele Branham? Eu v-am mai spus-o aici; fratele Branham a avut o vedenie și el a văzut că atunci când strada pe care locuia se va lărgi și gardul grădinii lui va fi pus pe iarbă și buldozerele vor merge pe stradă, atunci acesta este timpul când el să plece în Arizona, din pricina vedeniei arătate cu privire la deschiderea celor 7 peceți și arătarea acelor îngeri. Nu știu dacă mai există un alt om pe acest pământ care poate să spună înaintea lui Dumnezeu: „*Eu însumi, în decembrie 1962 am văzut gardul pe iarbă și am văzut buldozerele pe strada lui*”. Eu am fost un martor ocular, de aceea fratele Branham mi-a spus că în ianuarie se va muta în Tucson pe baza acestei vedenii arătate lui de Domnul. De aceea fratele Branham mi-a spus ca eu, în locul lui, să predic în Los Angeles, în adunarea pe care o organizase Demos Shakarian. Eu nu-l cunoșteam pe Demos Shakarian, dar fratele Branham a organizat totul și a telefonat, el a făcut totul ca eu să mă duc și să predic în Clifss Cafeteria... acolo am avut adunarea.

Dumnezeu cu adevărat a avut de grijă ca eu să fiu un martor ocular al lucrurilor, fără ca eu s-o fi ales sau s-o fi dorit. Eu atunci mă gândea „*de-aș avea un aparat de fotografiat*”, dar pe atunci

nu eram jurnalist și nu am fost foarte ambiționat ca să documentez totul. Eu am avut cu totul altceva pe inimă și anume, să am parte de ceea ce făcea Dumnezeu. După aceea a urmat deschiderea pecetilor, pe care noi am trăit-o. Fiți cinstiți: dacă Dumnezeu nu ne-ar fi deschis înțelegerea, atunci fratele Branham ar fi putut predica despre toate pecetile și nimeni n-ar fi înțeles nimic. Dar Dumnezeu este ascuns în simplitate. Închipuiți-vă: Ioan vede un călăreț pe un cal alb – fiecare poate să vadă așa ceva, fiecare poate să citească faptul că acolo a fost un călăreț și apoi urmează următorul, al treilea, unul este alb, altul roșu, celălalt negru și apoi vine unul unde toate culorile sunt amestecate, gălbui. Dar după aceea vine un profet a lui Dumnezeu, căruia îi este descoperit Cuvântul lui Dumnezeu și spune că prima pecete se referă la antihrist în primul stadiu, a doua pecete se referă la timpul când deja s-a vărsat sânge, a treia despre locuința morților, apoi a patra. Primele patru peceti au fost puse pe un fundament biblic (iar a patra pecete merge chiar până la sfârșit), fiind în paralel cu cele șapte epoci ale bisericii.

Apoi pecetea a cincea, care pe mine m-a atins cel mai mult, când sufletele de sub altar strigă zi și noapte „*Până când, stăpâne, Tu, care ești sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?*” Ei sunt sub altar și atunci fratele Branham spune că aceștia sunt iudeii care au fost omorâți, care încă n-au trăit iertarea și care încă nu pot ca să ierte, de aceea ei se roagă ca Dumnezeu să îi pedepsească pe acei care au vărsat acest sânge. Cine ar fi putut să o înțeleagă, cine ar fi putut să o știe? Dar lui, fratelui Branham, i-a fost descoperit. Dacă intrăm în toate detaliile acestea, până la pecetea a șasea care este introducerea în ziua Domnului, căci atunci soarele se întunecă și luna se transformă în sânge. În Apocalipsa 9.13: „*Îngerul al șaselea a sunat din trâmbiță. Și am auzit un glas...*” și așa mai departe. Și nu doar pecetea a șasea ci și trâmbița a șasea, și fratele Branham a spus că toate cele 7 trâmbițe vor suna în timpul pecetii a șasea. Am putea intra în toate detaliile, dar nu asta este sarcina mea astăzi, ci eu am vrut să spun că Dumnezeu a avut de grijă ca noi să primim claritatea cu privire la toată descoperirea și cu privire la Apocalipsa. Dumnezeu a descoperit toate capitolele și a dăruit claritatea. Și unul este legat cu celălalt, o descoperire este legată de cealaltă. Noi putem să-i fim mulțumitori lui Dumnezeu pentru marele privilegiu pe care-l avem acum.

În încheiere dorim să spunem cum am făcut-o deseori, despre ce a fost vorba: acum este vorba despre chemarea afară a Bisericii Mirese. Aici este punctul la care să fim atenți: Evanghelia este vestită ca mărturie tuturor popoarelor. Acesta este un lucru. Dar după aceea este dată și chemarea: „*Voi poporul Meu, ieșiți afară, despărțiți-vă de ei, nu vă atingeți de nimic necurat*” - atunci Domnul ni se adresează nouă. Înainte, El se adresează întregii lumi: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul*”. Dar înainte de a veni sfârșitul trebuie să aibă loc chemarea și ieșirea afară. Eu v-am citit deja înainte, cum aceste 350 de biserici din Consiliul mondial se unifică și se supun Romei – oricine face parte atunci din aceste culte primește semnul fiarei și nu mai are nicio șansă. De aceea, chemarea are loc acum, înainte de a avea loc această unificare totală sub Roma. Noi trebuie să vedem totul din perspectivă biblică, ca să știm ce face Dumnezeu acum. Noi nu vă irosim timpul vostru ci vă vestim Evanghelia veșnic valabilă ca ultim mesaj divin al lui Dumnezeu - chemarea afară și pregătirea Bisericii Domnului.

Haideți să cuprindem: noi cu adevărat avem harul lui Dumnezeu să vestim Evanghelia și să spunem oamenilor: „împăcați-vă cu Dumnezeu”, spunându-le că doar în Hristos a fost Dumnezeu, doar în El s-a descoperit Dumnezeu omenirii, doar El este Calea. Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin El. În Fiul, Tatăl a venit la noi și prin Fiul noi putem să venim la Tatăl. De aceea Domnul nostru spune: „*Cine Mă vede pe Mine îl vede pe Tatăl*”. Dar unde puteți predica așa ceva? Pretutindeni creștinism, creștinism... Titlu: „Virtuțile creștine”! Dar ce

fel de virtuți creștine? Virtuțile Domnului nostru, virtuțile lui Hristos sunt importante, natura Lui, firea Lui...

Noi, cu ajutorul lui Dumnezeu am vestit toate domeniile: profetic, evanghelic, profetic - totul ne-a fost încredințat de Dumnezeu prin har și noi putem să vestim tot planul lui Dumnezeu acum, la sfârșitul timpului de har. Dorim din toată inima ca toți să asculte vocea Păstorului cel Bun. Dați-mi voie s-o spun a treia oară: oricine face parte din Mireasa Mielului va crede învățătura apostolilor Mielului, nu va trece pe lângă Apoc. 21, căci pe temeliile Ierusalimului cel Nou sunt scrise numele celor 12 apostoli ai Mielului. Ce să căutăm în Ierusalimul cel Nou dacă trecem peste învățătura apostolilor? Ce vrem să căutăm acolo? Așa ceva nu se poate! Dumnezeu are o rânduială și noi dorim să ne supunem acestei rânduiei. De aceea, vrem azi să spunem tuturor: cine nu este încă botezat biblic în Numele Domnului Isus Hristos, acela să se folosească de următoarea ocazie. Și prin aceasta se dovedește „astăzi dacă auziți glasul Lui”...

Totul este într-o armonie perfectă. Prin harul lui Dumnezeu putem avea parte de ceea ce face El în prezent. Noi mulțumim Mântuitorului pentru puterea sângelui Său, care încă vorbește pentru noi și astăzi, mulțumim pentru puterea Cuvântului Său care este totul pentru noi și mulțumim pentru puterea Duhului Său care ne poartă. Eu aștept ca noi să credem azi din toată inima, să primim tot ce ne-a pregătit Dumnezeu. Domnului și Dumnezeului nostru îi aducem cinstea acum și în vecii vecilor! Amin!

Să ne ridicăm pentru rugăciune. Câți dintre voi ați înțeles? Amin! Este vorba despre faptul că „oile Mele ascultă glasul Meu, Eu le cunosc și ele mă urmează pe Mine”. Lăudat să fie Domnul nostru care ni s-a descoperit nouă ca Cel înviat. Eu, noi, am auzit vocea Lui prin harul Său. Domnul nostru trăiește, El este același ieri, azi și în vecii vecilor. Cu privire la partea evanghelică noi putem să spunem și să subliniem încă o dată: dacă sunt frați și surori în mijlocul nostru, prieteni care doresc să-și dedice deplin viețile lor Domnului, atunci împăcați-vă cu Dumnezeu, astfel încât Duhul lui Dumnezeu să poată să mărturisească duhului vostru că ați devenit copii ai lui Dumnezeu prin harul Său. Partea evanghelică este partea principală și cu asta se începe. Învățătura nu folosește niciunui om care încă nu a fost născut din nou. În Împărăția lui Dumnezeu nu ești învățat ci ești născut! Voi trebuie să fiți născuți din nou din apă și din duh. Sămânța Cuvântului trebuie să fie pusă în inimile noastre și după aceea urmează învățătura, introducerea în partea profetică a istoriei mântuirii.

Eu vă rog ca noi să ne aplecăm capetele, să închidem ochii și să ne rugăm liniștiți. Câți sunt astăzi în mijlocul nostru, care doresc să-și dedice viețile lor Domnului, care vor să primească siguranța credinței că au devenit o proprietate a Domnului. Ridicați mâna voastră! Dumnezeu să binecuvânteze, pretutindeni sunt mâini ridicate.

Este cineva la pian? Haideți să cântăm „Așa cum sunt”. Iubite Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, eu nu sunt Pavel și nu sunt fratele Branham dar Tu ești Isus Hristos, același ieri, astăzi și în veci. Eu am același drept ca să spun că noi vă îndemnăm în locul lui Hristos: „Împăcați-vă cu Dumnezeu! Mântuiți-vă din această generație stricată!” Iubite Domn, împreună Te rugăm, salvează sufletele, iartă păcatele, dăruiește mântuirea deplină dată nouă prin harul Tău. Toți care doresc, să primească siguranță că Tu i-ai primit, că au devenit proprietatea Ta, prin harul Tău. Iubit Domn, Îți mulțumim pentru sângele Tău, pentru mântuirea Ta, pentru împăcare, iertare. Binecuvântează pe toți cei care și-au dedicat viețile lor Ție, în Numele sfânt a lui Isus! Aleluia! Credeți-o, primiți-o și mulțumiți Domnului! Aleluia!

Partea a doua este învățătura. Suntem noi cu toții gata să fim corecți din punct de vedere al învățăturii? Suntem cu toți gata să spunem „Da” învățăturii apostolilor, învățăturii adevărate așa cum este ea scrisă în Sfânta Scriptură? Atunci spuneți „Amin!” Iubit Domn, Tu Dumnezeul veșnic

credincios, eu Îți aduc acum toată adunarea, eu Ți-i aduc pe toți. Noi cu toți dorim ca și din punct de vedere al învățaturii să fim aduși la unitatea în credință și cunoștință. Tu să ai drumul Tău cu toți, dăruiește fiecăruia învățatura Ta conform cuvântului din Scriptură: „Ei vor fi învățați de Dumnezeu”. Îți mulțumim că noi acum auzim glasul Tău. Ție, Dumnezeule Atotputernic, îți aducem cinstea. Eu pretind ca toți care au ascultat Cuvântul Tău să primească acum învățatura dumnezeiască, căci învățatura iese din Ierusalim și Cuvântul lui Dumnezeu de pe Muntele Sion. Și noi am primit această învățătură și o dăm mai departe. Mulțumiri Ție, iubite Domn.

Dragi frați și surori, a treia parte este cea profetică. Nouă nu ne este de ajuns doar să citim că „avem cuvântul profetic făcut și mai tare”, noi dorim să fim introduși în cuvântul profetic, să nu mai existe nici un fel de rătălmăciri ci doar descoperirea prin Duhul Sfânt. Tu Dumnezeul veșnic credincios, Tu faci o lucrare desăvârșită, completă, cu Evanghelia, cu învățatura și cuvântul profetic. Eu Îți mulțumesc pentru aceasta fiindcă Tu ne-ai deschis tuturor inimile, înțelegerea noastră pentru Scriptură, pentru planul Tău de mântuire în zilele noastre. Sfânt este Numele Tău și tot pământul este plin de slava Ta.

Dragi frați și surori, eu mă adresez acum tuturor bolnavilor. Am spus-o deja și în România când au fost aduse în față multe cereri de rugăciune și am întrebat despre ce este vorba. Atunci a fost spus că în cele mai multe situații este vorba despre de cancer. Și mi-a venit direct: atât de sigur cum Îngerul Domnului i-a spus fratelui Branham în 7 mai 1946, spre ora 23 și a spus: „Dacă vei ajunge ca oamenii să te creadă... ca credința să fie trezită în oameni, atunci rugăciunii tale nu-i va rezista absolut nimic, nici măcar cancerul”. Peste mine a venit și eu a trebuit să spun: „Noi astăzi vestim aceeași Evanghelie, același cuvânt descoperit... Nimic să nu se mai opună rugăciunii noastre! Isus este Biruitorul peste toate. Primiți-o acum prin credință! Voi sunteți vindecați!”

Frați și surori, dacă cu 800 înainte de a se întâmpla, a fost scris deja la trecut, în Isaia 53, despre Golgota, dacă atunci deja era scris la trecut că în rănilor Lui am fost tămăduiți, atunci ce să spunem noi astăzi? Dacă privim spre Golgota când Domnul nostru și-a vărsat sângele Lui, și-a dat viața Lui, și-a jertfit trupul Lui, atunci în rănilor Lui noi suntem tămăduiți, în sângele Lui suntem răscumparați. Aleluia! Cine mai are probleme în a crede? Mai este cineva? Noi dorim să ne rugăm, nu vom privi la nimeni ci ne vom ruga ca Dumnezeu să-l ajute pe fiecare. Haidem ca să cântăm împreună „Numai să crezi”.

Amin!